

L'espoliació als assalariats catalans

El Cercle Català de Negocis presenta un simulador per a calcular quin salari net cobraria un treballador català si Catalunya fos un estat. Recalculant la distribució dels trams de l'IRPF i de contribució a la Seguretat Social, posa de manifest quants diners es perden cada mes, cada any i en tota la vida laboral a causa del tracte fiscal de Catalunya amb l'estat espanyol.

Són 277 euros el mes, 3.841 euros l'any i 153.647 euros en tota una vida laboral de quaranta anys d'un assalariat català que cobra 2.000 euros mensuals que s'escolen en el trajecte Barcelona-Madrid que ha de fer la seva nòmina. És el resultat de calcular la diferència entre un sou en què s'apliquen les retencions de l'IRPF i la contribució a la Seguretat Social que estableix el sistema tributari espanyol i una nòmina d'un ciutadà d'un hipotètic estat català. El Cercle Català de Negocis, una xarxa d'empresaris i professionals que es va presentar en

societat el dia 3 de desembre passat (vegeu entrevista a Ramon Carner a EL TEMPS 1.330), ha creat el simulador de la Nòmina Catalana (www.ccn.cat), una eina que permet de calcular quin salari net cobrariem els catalans en una Catalunya independent.

No tants impostos i més serveis.

La simulació té en compte que en una Catalunya independent el dèficit fiscal quedaria anul·lat i les retencions de l'IRPF serien força més baixes que no les que aplica l'estat espanyol. Aquest instrument, elaborat amb la col·laboració

d'acadèmics com ara Jacint Ros Hombravella, Muriel Casals, Elisenda Paluzie i Emili Valdero, proposa d'imaginar que l'espoliació fiscal de Catalunya s'utilitzés per reduir proporcionalment tots els impostos –el dèficit equival al 72,4% dels impostos–, llevat de l'IVA, un tribut harmonitzat i similar a la resta de països europeus. El sistema de càlcul es basa en una escala de trams de l'IRPF a la catalana, en què la contribució del ciutadà a la caixa pública es reduiria dràsticament. En concret, d'un 48,5%.

Les úniques dades oficials publicades pel Ministeri d'Economia espanyol estableixen el dèficit fiscal català en el 8,7% del seu PIB, mentre que els càlculs de la Generalitat de Catalunya l'apugen fins al 9,8%. Així doncs, l'assalariat a qui ara correspon de pagar un 24% dels seus ingressos passaria a contribuir només amb un 4%, i les rendes més altes, que ara graven un 43%, baixarien fins al 32%. El càlcul dels percentatges s'ha establert tenint en compte els diners que recuperaria la Generalitat essent un estat i que, en canvi, ara van a parar a la caixa de Madrid en forma d'impostos per a contribuir a la solidaritat interterritorial. El govern català disposaria d'un finançament més folgat amb què podria aplicar una política impositiva no tan agressiva amb els ciutadans de renda baixa i mitjana, alhora que intensificaria les inversions i la despesa pública.

D'una altra banda, la nostra contribució a una Seguretat Social catalana també seria força inferior a l'actual: es reduiria d'un 13,2%, sense que això posés en perill el pagament de les pensions. Tot plegat, es reflectiria en el salari net dels treballadors, que tindrien una renda disponible més alta mantenint les prestacions socials i fins i tot millorant-les. A tall d'exemple, un assalariat que ara cobra 1.000 euros bruts, acaba percebent un salari net de 847 euros, mentre que amb una nòmina catalana arribaria als 925. Al final de la seva vida laboral, aquest mileurista podria tenir 43.223 euros més disponibles si Catalunya fos un estat, segons que es desprèn dels càlculs de la Nòmina Catalana.

Aquesta reducció d'impostos, que faria créixer notablement els sous dels catalans, només implicaria fer servir el 36% dels diners que anualment cedim a Espanya amb el dèficit fiscal. El CCN proposa d'utilitzar la resta

dels 22.000 milions d'euros en noves infraestructures i polítiques socials, a més d'un augment del 10% de totes les pensions i l'articulació i el finançament de les despeses que comportarien les estructures d'un estat integrat a la UE.

Els empresaris associats al Cercle Català de Negocis lliuraran als seus treballadors, que sumen prop de 10.000, els càlculs de la Nòmina Catalana al costat de la real. D'aquesta manera, el Cercle vol que aquesta informació serveixi per a transmetre "el sentiment nacional als treballadors, fent-los veure que hi perden mensualment i anualment pel fet de continuar lligats a l'estat".

L'espoliació de final de mes.

Jacint Ros Hombravella, catedràtic emèrit de la UB i ex-síndic de comptes, remarca que "en aquestes condicions fiscals, els catalans continuariem tenint un estat del benestar amb els serveis actuals, però amb molts més diners per a consumir i, per tant, la capacitat de compra i renda *per capita* augmentarien significativament". La simulació de la Nòmina Catalana vol posar en relleu que els assalariats també han de suportar directament l'espoliació fiscal d'Espanya: "La Seguretat Social catalana és excedentària, és a dir, que paguem força per sobre dels

Espoliació a la nòmina catalana (euros)					
	CAS 1	CAS 2	CAS 3	CAS 4	CAS 5
Salari base	1.000	2.000	3.000	4.000	5.000
Retenció IRPF	90	340	680	1.000	1.400
Seguretat Social	64	127	191	254	318
Salari net actual	847	1.533	2.180	2.746	3.283
Salari net sense espoliació	925	1.810	2.625	3.380	4.024
Espoliació mensual	78	277	445	634	742
Espoliació anual	1.081	3.841	6.182	8.802	10.303
Espoliació vida laboral (40 anys)	43.223	153.647	247.270	352.093	412.117

Font: Cercle Català de Negocis.

serveis que rebem perquè bona part de la nostra contribució no retorna a Catalunya. En un estat català, la nostra seguretat social ens podria oferir serveis més bons i generar un bon fons de reserva per a pagar pensions com Déu mana", sentència aquest expert.

De fet, un estudi del Cercle d'Estudis Sobiranistes del 2009 ja va calcular que el dèficit català de la balança fiscal de la Seguretat Social va ser de 3.644 milions d'euros el 2007, un 1,85% del PIB. Un sistema propi de

Seguretat Social a Catalunya al marge de l'estat espanyol faria augmentar la pensió mitjana dels catalans de 174,7 euros mensuals, segons aquest estudi. El sistema espanyol de caixa única de la Seguretat Social limita el nivell de les prestacions que percep aquest col·lectiu a Catalunya, de manera que els empresaris i treballadors en actiu contribueixen força més a aquesta caixa única que no pas reben els nostres pensionistes per jubilació i viduïtat.

Gemma Aguilera

Breus

L'OCDE desaconsella els plans Renove dels cotxes

Els plans Renove no serveixen per a dinamitzar la indústria automobilística, sinó que alteren la correlació entre oferta i demanda i endarrereixen *sine die* les reformes estructurals que el sector requereix amb urgència. Aquesta és la contundent conclusió de l'últim informe sobre el creixement publicat per l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), que dedica un capítol especial a analitzar la situació en aquest sector. Desaconsella als governs que continuïn aplicant-los: "Alguns ajuts són nefastos per al creixement a llarg termini", sosté

Planta de Seat a Martorell.

l'estudi, que apunta que, si bé les primes al desballestament contribueixen a estimular la demanda a curt termini, "res no permet de determinar clarament la magnitud de l'efecte de retorn quan s'acaba aquest dispositiu".

Els empresaris valencians reclamen canvis estructurals

L'Associació Valenciana d'Empresaris (AVE), *lobby* en què participen les principals empreses del País Valencià, presenta aquesta setmana el document "Els pilars del nou model de desenvolupament econòmic valencià", que mira d'oferir receptes arran de la conjuntura econòmica. D'aquesta manera, l'AVE s'uneix a la Confederació d'Empresaris Valencians, que no fa gaire que va publicar un document en la mateixa línia. Totes dues propostes arriben mentre creixen les crítiques a la Generalitat per la seua inacció en vista de la situació econòmica.